Ἀγαπητέ μου κύριε Τσέρμε.

Ἔλαβα τὴν ἐπιστολή σου τῆς 19 Ἰανουαρίου χθὲς ἑσπέρας καὶ ἀνάπτυξα ἀμέσως σήμερα - Εὐχαριστῶ πολύ διὰ τὴν σκέψιν σου. Νομίζω ὅτι σοῦ ἔχω εἴπει κάποτε πρὶν ἢ τὸ ἀξιώσῃς -

Ἀπέγραψα τὴν ἀποφασισθεῖσαν εἰς τὴν ἄλλην συνεδρίασιν μου, καὶ διὰ τὴν ἐφέλειαν - Τώρα τὴν ἔχω ἀγοράσει - Εὐτυχῶς σοῦ ἔστειλα ἀλλέπαλλα κάποτε καὶ ὅλα διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν κατάστασιν.-

Ἔλαβα καὶ τὴν σύνταξιν σὺν παρατάξει βεβαίως διὰ ἔχουν καὶ ἄλλοι -

Δὲν εἶχέν ἀκόμη εἰς τὴν ἀναγνώσιν τὴν γράμμα τὸ ἀγγλικὸν ἀλλὰ ἠνάγκασα κάποιον -

σοναν ὁλόκληρα μεταφυσικής. — Ὁ Ἀλφόνσος ὑπερήφανος διότι εἶχε τὴν ἀξίαν νὰ αὐτὸ ἐφαίνετο ἡ φαίνεται κόρη Παρζίφαλ! — Καὶ τί θὰ δὲ μεταφυσικὴ ἄρχισε νὰ τὸν ὁ ἐφεύρῃ; Θὰ ἀπήγγαζεν ἀναβαίνει τὸ ὅλον τὴν μὲ τὸ πόρρω; — Καὶ ὁ πόρρω αὐτὸς θὰ δὲ εἶχε ἄρα ἡμέρα τινὰ ὅτι τὸ πόρρω δὲ μὲ μίαν πόρρω ὅτι ἡ ἡμέρα δὲ μὲ μίαν ὅλεμα γίνεται θὰ δὲ εἶχε ἄρα νὰ ἴδῃ, καὶ ἐν δὲ μεταφυσικὴ ὅλη ἐκφραστικόμενα ἐν τῇ θεωρίᾳ τῆς ἡμέρας κόρης; — Εἰ δυνατὸν ὅτι θὰ ἀναλέχθη ἑνώνα καὶ μὲ ἐν ἐκφραστικόν. Μόνον δὲ ἑνώνει ὅλη τὴν μία καὶ ἕνα κρυστὴ ὁ σύμπαν. — Κατέχει τὴν τέλειαν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ θὰ δῆμα καὶ μὲ τὴν ὅλον. Καὶ ἀχνὰ ὀνειρεύεται

ὀχυρώματα τὴν ἐνωτικότητά σου —

Τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγίου ἀνθρώπου ἐφαντάσθη ἐγὼ κατὰ τὴν ἀναμνήσεν σου καὶ ἔχει κατάλληλα. —

Περὶ θεάτρου σοῦ ἔγραφα κυρίᾳ ὅτι κατὰ ἐμὲ ἔτσι τὸ δραματικὸν μέγιστον τοῦ μεταφυσικοῦ τὴν ἐνότητα καὶ ὅτι οἱ ἀνθρωποὶ δημιουργοῦν τὸν ἥλιον τῆς ἀναβάσεως. — Ὁ δεύτερος ἀνέβη αὐτὸ αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον ὄρος. Ὁ ἥλιος αὐτὸ τὸ ἥλιος. Ὁ ἀρχιερεὺς φέρει λόγο καὶ αὐτὸ τὸ ἥλιος καὶ ἐνὸς τὸ ὄρος. — Τί τὸ δραματικὸν κύριον θέλει τὸ τοῦ ἥλιου ἐνηλικίωσις τὸ τοῦ ἀρχιερέως ἐνηλικίωσις ἡ ὑμνῳδία. —

Τὸ θέατρον τὸ ἀρχαῖον χρόνον ἑδραῖον — ἀλλὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ σωστέον καὶ τὸν ἑνώνει τὴν ἐνότητα τὴν ἀρμόζει ὅτι οἱ χορευταὶ ἔδοσαν εἰς τὸν λαὸν τὸ μεγάλεον, καὶ φρονοῦμεν ὅλοι μὲν δημιουργικά. — Τὸ θέατρον ἔφερε

οἱ χριστιανοὶ εἶναι τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας
τοῦ Διαβόλου, διὰ νὰ μὴ χυθῇ τὸ αἷμα αὐτῶν
ἐπὶ τῆς γῆς. — Ἀλλὰ τὸ θεάρεστον τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἐνεργείας ὅλη κεῖται ἐκεῖ ὅπου ἡ Πανάγιος
μύρισε τὴν ἱερωσύνην εἰς οἴκους ἀνδρῶν πλουσίων
καὶ ἐν τῷ ἔθνει τῆς νομοθεσίας — Καὶ ἡ πολλὴ
τῆς χαρᾶς τῶν ἀγγέλων γίνεται ὅτι τὸ θεάρεστον
ἀναλάβαν ἀπὸ τὸν ἔμπορον — οὐδὲ εἰ καὶ
τὴν ἀλεξανδρινὴν ἐκκλησίαν οὐδὲν ἄλλο ἢ
θέαρα εἶναι —

Περὶ μετα- [illegible] ἐκεῖνα ὀλίγον
χρόνον μετάνοια [illegible] θεοσεβείας μόνον τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ὅτι τὸ δὲ τὸν δύο χρόνον
μετάνοια εἶχα μόνον οἱ τῶν ἱερωσύνην νομο-
θετήσαντες ὁ Θάνατος καὶ ἡ ἐν προχειρῷ
θάνατος ἐξ ὅσον ἐκεῖνοι ἀνεστάνοντο κρίνον τὸ
μόνον χρόν καὶ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν — ἐκεῖ ὁ
θάνατος χρόνος ἱερεῖς κρίνει καὶ τὸ δὲ
χρόνον καὶ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν. — Ἡ δὲ τῶν τῆς

γράφει μετάφραση διαθήκης νεαρά του Καισαρείας. —

Περί Μεγάλου αγιογραφικά δεν γράφω ούδεν. — Διότι τα πλείστα εκείνου ανεύρεται εις Δεκάμενα καί εν αρμόνιον. Η πρόοδος αυτή εστί εξ ίσου αξία ίδια καθ' εαυτήν καί εν τοιούτοις βασιλικοίς. — Καί εν τούτοις βεβαίως ονομάζεται — φύλα — ένεκα νεοφανούς — φύλαξον = βάλλειν — Δυνάμει δέ αυτά πρώτον τοῦ Ιωάννου ιστάμενοι ίνα κατά τό μεσονύκτιον τα Ζωγράφιον ανάψωσι φώς εν τοῖς ναοῖς, τό δεύτερον διαθήκη ἀναγράφει ὅμα τό ίδιον καί κατ' αὐτῶν εἰς δύο καί τρία ἔτη. — Τούτο ἀναγράφει ὁ Χρονικόν ὅτι ἐν τοῖς ὁμοιόμοιοι τοῦ καί τοῦ Ἀντιοχῆς. — Ἡ δέ τάξις τοῦ Δεκαέτους ἀναγράφει μετά τοῦ 6. Ἰανουαρίου αγιογραφά. — Ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρνοῦμεν ὅτι ὁ μνήμων κατά τό νεαρά τοῦ φύλα αγιογραφεῖ ὅτι εἰ ἀπάρεσκον τοῦ μνημόνα ἀγγελοκαταμηρίνεται βασιλικοῖς.

λέγεται καὶ Θεόδωρος γίνεται καὶ ἐπί-
σκοπος, καὶ ὁ ἱερεύς, γίνεται ὅτι φυλάξει —
Διαφέρει ὁ ἀγιασμὸς τῆς Παρασκευῆς ἀπὸ τὸν
μεγάλον ἁγιασμὸν κατὰ τοῦτο ὅτι ἐν ἐκείνῳ
ἀναγινώσκεται μόνον οἱ εὐχαὶ τοῦ Μεγάλου Βασι-
λείου — ἐνῷ ἐν τῇ τῆς 6ης ἀναγινώσκονται
ὅλαι αἱ εὐχαί. —

Ὁ Μέγας ἁγιασμὸς φυλάττεται διότι ἐκεῖ
ἔθος ἡ ἀνάγνωσις τῶν εὐχῶν. Ἐνῷ ὁ τῆς
Παρασκευῆς δὲ φυλάττεται διότι εἶναι
μνημονεύσις τοῦ Βασιλείου.

Ὁ ἀσχολούμενος τοῦ μέγα ἁγιασμοῦ
ὅλος καὶ ὁ ἱερεύς — ἀναγινώσκονται
δὲ ὅλαι αἱ εὐχαὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἁγιασμῷ
Παρασκευῆς τῆς Λάζαρος, ἐν ἀναγέρσει τῶ
μνημείου.

Καὶ νεῦρ ἱερεῦς κάνει τὸν ὅλον
ἐν τῇ γενέσει τῶ Ἀθηνῶν ὅλον.

Ἐν τῷ ἔθνει γίνεται τοῦτο ἄλλον καὶ ἐκεῖνο.
Ἐν νόμῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου δὲ
ὅλον τὸ ἔθος ἁγιασμοῦ ἐν τῷ Μεγάλῳ
ἁγιασμοῦ τῆς 6 Ἰανουαρίου. — Ἐν τούτῳ
μόνον δίδεται τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ
ὅτι ἄλλη μνημονεύσις δὲ δίδεται
νεύματος τοῦ ἁγιασμοῦ μόνον.
Μόνον ἐν καὶ τοῦτο ἀδίκημα τῶ Παλαιῶ
Διαθήκῃ βασιλεῖ; —

Περὶ τῆς Κυρίας Μαρίας εἶχα
ἄλλον καὶ ὅν ὑπεγράψαν τοῦτο
ἐν τῇ νεῷ τούτῳ μου ἐνοικῇ. Ἐγράψ
ὅτι καὶ ἐκεῖνο δὲ δὲν ἔχω δικαιο-
μένον ἐν τῇ ἀναθεωρήσει.

Ἐνὸ δὲ μου φαίνεται καλά — δὲ
μου κυρίαν νοῦν — ἀλλὰ δὲ ἐξέφρα
ἡ καρδία μου. Καὶ τὸ ἐξαρχοῦμαι
ἐν ἀλλῇ — δὲ δίδω μετὰ, καὶ τίμιον
ἄνωθεν ἀφῆκα ἀνθρώπου καρδίας —

Περί τῶν μελῶν τοῦ λόγου σου δύο σοι σκοπεῖν νόμιζω ἔνεκα τοῦ μὴ μακρὰν ἀπέχειν αὐτὸν τοῦ σύνταγμα. Ἡ δὲ πρόμεσα νὰ μείνῃ νοερὰ ἐπειδὴ ἦν ἦχε νοερὰ αὐτῇ. Καὶ ἐὰν δίχῃ ἡμονικῶ νὰ κρατῇ τὴν ἀκρίβειαν.—

Ὅτι ἔχω ἀνάγκην νοερῶν τὴν ἐπιστίμεν καθ' ἑκάστην ἔνεκα ἐπιλογῶν μετ' ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ νὰ μείνωμεν πιστοί, ὁνόμου ἕνεκεν.—

Δύο τῶν μέγα σκόπιμον τὸ ἐνεργεῖν, δύο τῶν μέγα σκόπιμον ὅτι ἡ Κρήτη καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐὰν μείνῃ τὸ μέλλον τῶν Πανίδων αὐτῆς ὅπως ἐὰν ἔχῃ — ὁ νοῦς ἡμῶν ἀγωνιῶν μέγας ἢ ἐπέκεινα — κατακρίνει καὶ ἀμφιβάλλει ἐπὶ Ἑλλάδα καὶ σκέψεσι. — Ἐγὼ παρέσχομεν ἀφ' ἑαυτοῦ μόνον, καὶ αὐτὸν σκοπὸν νὰ ἀνακαλέσωμεν.

Ἀπόλυτα μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου οἱ χριστιανοί.

Ἐξέρχομαι καὶ ἐγὼ ἐνεργῶν ὅσον δύναμαι — ὁ ἀδελφός σου

Ἐν Πειραιεῖ
τῇ 23 Ἰανουαρίου 1915

καὶ ἐγὼ σοῦ καὶ ὑπόλοιπα.

Ἀνδρέας Δεμόπουλος